

בס"ד יט' סיון ה'תשפ"ב

הדלקת נרות - 19:30

צאת השבת - 20:21

רבנו תם - 21:17

שעון קיץ - מהלוח המדויק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים ושתים - עלון מס' 1112

@ צוות ארגון "אברהם יגל" מודה לכל התומכים
והמסייעים לזיכוי הרבים. ניתן להקדיש את העלון ואת
שיעורי הלוויין של הראשון לצ"ח יצחק יוסף שליט"א,
לרפואה להצלחה או לע"י הקרובים. פרטים 054-7743834

אברהם יגל

לע"י בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

כפטידין: "וישלח יהושע"
(יהושע ב')

מרתק - ראו בעמוד 2
מכל מלמדי השכלתי

פרשת שלח - כך

הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
יחל את שיעורו בלוויין
בבית הכנסת "אוהל מועד"
במוצ"ש בשעה 21:30

מעיני הפרשה:

ה' נותן אישור למשה לשלוח מרגלים לבדוק
את ארץ ישראל.

המרגלים שבים לאחר ארבעים יום ונושאים
עימם מפירותיה המשובחים של ארץ ישראל.

המרגלים מספרים למשה ולכל ישראל על הארץ
ויושביה ומוציאים את דבתה.

בני ישראל מורדים בה', מתלוננים ואינם רוצים
לעלות לארץ ישראל.

משה מתפלל לה' כדי שישלח לבני ישראל.

ה' גזור על כל הבוגרים מבני ישראל שימותו
במדבר, פרט לפלג יהושע שלא חטאו.

"שילח כך אנשים וכו' ראשי בני ישראל המה"

מובא במדרש, שהמרגלים היו שרי חמישים, רמז
בגימטריה "המה" = חמישים. מדוע הוציאו שם רע על
ארץ ישראל? כי היה להם בזה "נגיעות" אישיות,
שחששו שמא יכנסו לארץ ישראל ולא יבחרו אותם
לשרי חמישים.

"ויתורו את ארץ כנען" (י"ג - ב)

רבי שלום שבדרון אמר פעם בדרשה, בתחילת הפרשה
כתוב "שלח לך אנשים ויתורו את ארץ כנען", כלומר,
אם ברצונכם לתור, אומר הקב"ה, יש לכם הסכמה,
אתם יכולים לתור. והם קיימו את ה"ויתור", ועם כל
זאת, קרה מה שקרה שנכשלו עד שנהפכו לרשעים. ק"ו
כשהתורה מזוהרה "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי
עיניכם", ק"ו בן בנו של ק"ו מה יהיו התוצאות.

"כל גישי בהם" (י"ג - ב)

בספר "דגל מחנה אפרים" כתב, במילה "נשיא" יש אותיות
"אין" ואותיות "יש". נשיא שמחזיק את עצמו ל"אין", הוא
"יש", אבל אם מחזיק את עצמו ל"יש", הוא "אין".

"ויקרא משה להושיע בן נון יהושע" (י"ג - ט"ז)

כתב בעל הטורים על התורה, לפי פשוטו, לכך שינה
שמו, כי היה שר צבא במלחמת עמלק, ונתפרסם שמו
ויצאו לו מוניטין בעולם שניצח את עמלק, ושינה משה
רבנו את שמו שלא יכירוהו.

"ראשית עריסותיכם חלה תרימו" (ט"ו - כ)

ושיעורו מ"ג ביצים. (רש"י) כתבו בראשונים סימן
לדבר, חלה בגימטריה מ"ג.

❏ "ומן התאנים" (י"ג - כ"ג)

במדרש רבה (נשא - י"ב אות ב) מובא על הפסוק:
(משלי כ"ז - י"ח) "נוצר תאנה יאכל פריה", מפני מה
נמשלו דברי תורה לתאנה ולא לגפן או לתמר? ותירץ
בספר "מאור ישראל" לרבי עובדיה יוסף זצ"ל, יש
לומר: מפני שרוב האילנות נלקטים בבת אחת, ואילו
התאנה נלקטת מעט מעט, כך דברי תורה, היום לומד
מעט, ולמחר מעט, וכך לומד עד שהוא זוכה ללמוד את
כל התורה כולה, וכמו שנאמר: "קובץ על יד ירבה".

❏ "ויעלו בנגב ייבוא עד הברין" (י"ג - כ"ב)

"ויבוא עד חברון", כלב לבדו הלך שם ונשתטח על קברי
אבות שלא יהא ניסת לחבריו להיות בעצתם. (רש"י)
כיצד נתנו לכלב בן יפונה ללכת לבדו? מובא בספרים,
שהמרגלים פחדו ללכת לשם, כי ישבו שם בני ענקים,
אבל כלב היה משבט יהודה, שיעקב אבינו ברח אותו
יידך בעורף אויבך" ולכן לא פחד והלך לבדו.

❏ "עלה ונעלה וירשנו אותה" (י"ג - ל)

גדול אחד פירש את הפסוק (תהילים קכ"ה - ב')
"ירושלים הרים סביב לה וה' סביב לעמו מעתה ועד
עולם" - הרבה "הרים" ומעצורים יעמדו לנו בזמן
שנצרה לזכות בירושלים, אבל "ה' סביב לעמו", בעז"ה
נתגבר על כל המכשולים.

❏ "נתנה ראש ונשובה מצרימה" (י"ד - ד)

שואל הרב אברמסקי, לשם מה צריך "ראש" חדש, הרי
היו להם כבר ראשים, משה ואהרן? ומתרץ, כשאנשים
עושים מחלוקת, הם מחפשים מי יעמוד בראשם, וזה
מה שכתוב כאן "נתנה ראש", ואחרי שיהיה לנו ראש,
מנהיג, נוכל לומר שאנו הולכים ל"אורו".

פינת הניבים והפתגמים

אמה טרקסין

כותל עשוי אבני גזית בעובי אמה של ששה טפחים,
שהבדיל בבית המקדש הראשון בין ההיכל ובין
קודש הקודשים. וקרוי כך מפני שסוגר את הארון
והלוחות שניתנו בסיני.

טרק בלשון ארמי זו סגירה וסין הוא מלשון סיני.
בזמן בית המקדש השני לא היה קיר זה ובמקומו
היו שתי פרוכות וביניהם רווח של אמה המכונה
אמה תרכסין.

הסירו ממשל מדר עמי! / העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

"אל תקרי הליכות אלא הליכות"

כיבוד בסנדקאות וקריאת שם לילדים (המשך)

ח. בעת שהאב קורא שם לבנו בשעת המילה, וקוראו על שם הסבא (אביו של אבי הבן), מותר לו להזכיר את שמו בלא שום תואר, אף שמזכיר שם אביו בפניו, שיש בכך כבוד לאביו שקוראים הנכד על שמו. ובודאי האב מוחל ושמח על כך. (ילקו"י כיבוד או"א פ"ח ס"ח)

ט. אם ההורים החליטו לקרוא לבן הראשון בשני שמות, גם על שם אבי הבעל וגם על שם אבי האשה, יש להקדים תחלה את שם אבי הבעל. (ילקו"י כיבוד או"א ח' ס"ט)

י. אם יש ויכוח בין ההורים על קריאת שם הבן הראשון, ישנה אפשרות לקרוא לבן שם אחד שמשמעותו שני שמות. כגון אם שם אבי הבעל מאיר ושם אבי האשה אורי, אפשר לקרוא לבן "שניאור", שמשמעותו שני-אור. כי אורי ומאיר אור הם. (ילקו"י כאו"א פח' ס"י)

יא. הרוצה ליתן שם לבנו אחר פטירת אביו ואחיו, יש לו להקדים לקרוא על שם אביו, דכבוד אביו עדיף.

(ילקו"י כיבוד או"א פרק ח' סעיף יא מהדורת תשס"א ב' פא)

יב. אם שם אביו כשמות אנשים רשעים המפורסמים ברשעותם, כמו נמרוד, עשיו, וכדומה, יתחמק מלקרוא לבנו בשם כזה, אלא יקרא בשם קרוב לשמו של אביו, או בשמות של אנשים צדיקים וחסידיים כאברהם יצחק ויעקב, יוסף, משה אהרן דוד ושלמה, י"ב השבטים, וכיוצא. ויעשה כן בחכמה שלא לפגוע באביו להרחיקו יותר ממסורת ישראל ובעל תשובה שנוגד לו בן, ואביו שהוא מחלל שבת מבקש לקוראו על שמו, ושם אביו הוא כשמות הצדיקים והחסידיים, יכול לקרוא לנכד על שמו בלא כל חשש, ויתכוין לקרוא על שם הצדיקים הקרואים בשם זה. ומותר לקרוא בשם אלכסנדר, שהרי מציון בשמעות הצדיק שהורה לבני דורו לקרוא בשם זה לכבוד אלכסנדר מוקדון. (ילקו"י שם ס"יב)

יג. מותר לקרוא לבנו ולבתו באותו שם בשינוי מועט, כגון לבנו יוסף, ולבתו יוסיפה, או לבנו ליב ולבתו ליבא, וכיו"ב (ילקו"י כיבוד או"א פרק ח' סעיף יג מהדורת תשס"א כרך ב' עמוד פה)

יד. מי שאביו נפטר, ושמו דניאל, ונולדה לו בת ראשונה, ורוצה לקרוא לה על שם אביו "דניאלה" יש אומרים שכן להמנע מזה. ויש שקוראים לבת ב' שמות, כגון דניאלה-ברכה. ומכל מקום מאן דלא קפיד לא קפידן בהדיה. (ילקו"י כיבוד או"א פרק ח' סעיף יד)

טו. הדבר ברור שמותר לקרוא את שם בנו הנוגד לו בשם "יהודה" או "שמואל", ואין חוששין לצוואת רבי יהודה החסיד, וכן פשט המנהג. (ילקו"י כיבוד או"א פרק ח' טו)

טז. אין ראוי לקרוא לבן בשם שאינו מורגל בפי הבריות, שיש לחוש שהבן יצטער משם זה שישגדל. ואם שם הסבא הוא שם שאינו מורגל בפי הבריות, יקרא לבנו בשם הדומה לשם הסבא, או שיקרא לו בשני שמות. ולכן אשה ששמה גווהר, ובניה רצו לקרוא לבנותיהם על שמה אך חששו מפני ששם זה אינו שם מקובל כל כך, יש ליעץ להם לקרוא לבנותיהם בשמות מרגלית, פנינה וכדומה, שזו המשמעות בעברית לשם גווהר. (ילקו"י שם פרק ח' ס"ז מהדורת תשס"א כרך ב' עמוד צ')

יז. יש מי שאומר שהרוצה לשנות את שם המשפחה, ואביו מתנגד לזה, יש לו לשמוע לאביו, אם לא ניחא ליה שינוי שם המשפחה. ולכן הרוצה לשנות שם המשפחה מאיזה סיבה, ובפרט אם הוא שם שאינו רגיל בפי הבריות, יש לו לפייס דעת הוריו עד כמה שיוכל, וישנה את השם באופן שיהיה קרוב לשם הקודם, כדי שלא לפגוע בהם. (ובעיקר שינוי שם משפחה אין בזה קפידא כל כך כמו בשינוי שם פרטי). (ילקו"י כיבוד או"א פ"ח סעיף יז)

מכל מלמד השכלתי פרשת המקושש

"וייצאו איש מקושיש עמים ביום השבת"

רבי עקיבא אומר מקושש זה צלפחד, אמר ליה רבי יהודה בן בתירא : "עקיבא! בין כך ובין כך אתה עתיד ליתן את הדין, שאם כדברך הוא : התורה כיסתו ואתה מגלה אותו. ואם לאו, הרי אתה מוציא לעז על אותו צדיק". (שבת צ"ו) שואל ה"אבני נזר", לכאורה מה הלעז, הרי כתוב בפירוש על צלפחד "כי בחטאו מת?" ומתוך, אדרבה, הכוונה להיפך, הרי יש מאן דאמר שהמקושש לשם שמים התכווין, ולפי ר' עקיבא הוא מוציא לעז על המקושש כשהוא אומר שזה צלפחד שכתוב עליו "כי בחטאו מת", ובאמת המקושש לא חטא כלום.

"וייצאו אותו כל העדה אל מחוץ למחנה"

וירגמו אותו באבנים וימות"

בציוריו של הקב"ה כתוב "רגום אותו באבנים כל העדה", שרגימת המקושש צריכה להתבצע ע"י כל העדה, ואילו כשהדבר בוצע כתוב "וייצאו אותו כל העדה", שהוצאת המקושש נעשתה ע"י כל העדה, היכן צוּו על זה?

בספר "עץ חיים" לרבי חיים אבולעפיה מתוך, בפסוק הקודם כתוב "ויאמר ה' אל משה מות יומת האיש רגום אתו באבנים כל העדה מחוץ למחנה". מבואר שהמילים "מחוץ למחנה" נאמרו לאחר המילים "כל העדה", הבינו, כי כוונתו יתברך הוא, שיימצאו כל העדה בשעת הוצאתו, כדי שיהיה "למען ישמעון ויראון" ולא יבואו לחטוא. וכמו שהתוסי' מביא (ב"ב שם) בשם המדרש, שהמקושש חילל שבת כדי להוציא מליבן של ישראל, שחשבו שלאחר מעשה המרגלים הם פטורים מהמצוות. לכן הקפידה התורה, שכבר בהוצאתו יימצאו כל העדה. זו הסיבה שבפרשת המגדף [ויקרא כ"ד] לא הקפידה התורה על הימצאות "כל העדה" בשעת הוצאתו, אלא רק "ורגמו אותו כל העדה", כיון שלא היה צריך להתריע כנגד החטא כמו בפרשת המקושש. ומטעם זה גם נאמר אצל המקושש "ויקריבו אותו המוצאים אותו מקושש עצים אל משה ואל אהרן ואל כל העדה", בעוד שבפרשת מגדף לא מצאנו שהקריבוהו לפני כל העדה, ומדוע? כיון שחטא המקושש נועד לעקור מלב העדה את הטעות כאילו אין המצוות נוהגות במדבר, לכן כל הדיון בעניינו והעונש, נעשה לעיני כל העדה, בעוד שהמגדף היה חטא חריג שכל העם לא היו פרוצים בו, ולכן לא היה הכרח לעשות לעיני כל העדה.

מידה כנגד מידה

הסיפור המופלא הבא התרחש עם הרב חיים זאיד בתחילת חודש אלול ה'תשע"ו. יש בו כדי ללמדנו כי מידה כנגד מידה לא בטלה מן העולם. התארחנו בשבת סמינר במירון אצל רשב"י הקדוש. כל מי שהיה פעם בשבת במירון יודע כי במוצ"ש יש נהירה של מאות אנשים לעבר האוטובוסים חזרה למכרז. יש לחץ אדיר. כולם עייפים אחרי השבת ורק רוצים לחזור לבית מהר ככל האפשר. אני ואשתי הגענו במוצ"ש לתחנה שהיתה מלאה באנשים. עלינו במהירות לאחד האוטובוסים. התישבתי ברוגע אחרי כל הלחץ הרב שהיה למטה. כעת רק רציתי לנוח כל הנסיעה. לפתע אשתי מסמנת לי בידה: "תראה, מה יש שם ברצפה". היה זה מפתח ששכב על רצפת האוטובוס. מיד הבנתי כי יש יהודי מסכן שאיבד את מפתחות ביתו. כאשר הוא גיגע לבית בשעה מאוחרת, הוא יגלה לאכזבתו כי הוא לא יכול להיכנס לבית. כמה צער יהיה לו באותו רגע. "איזו מצוה גדולה נפלה בחלקי, מצוות השבת אבידה", חשבתי, אבל היצר התחיל לחוש באוזני: "עזוב אותך, עד שעלית לאוטובוס. שב תנוח בכיסא. מה עכשיו, תתחיל לשאול את כולם ולחפש, למי נפל המפתח?".

לאחר התלבטות לא קלה, החלטתי כי לא אפספס מצווה כה גדולה. עברתי בין כל הנוסעים ושאלתי: "למישהו נפל מפתח?". כולם הביטו במפתח, אבל אף אחד לא ענה. הבנתי כי כעת עלי לרדת מהאוטובוס ולעבור לשאר האוטובוסים, כדי לברר של מי המפתח. "נהג יקר, חכה לי בבקשה חמש דקות. אני רק רוצה לשאול של מי המפתח ואני כבר מגיע". הנהג היה מאוד עצבני. הוא השיב לי בצעקה: "שב מהר במקום שלך ואל תעלה לי את העצבים. אני נוסע", אמר והתחיל להתנענע. "תבין, יש פה מישהו שנפל לו מפתח. לא יהיה לו איך להיכנס לבית", התחננתי בפניו. הנהג ענה כי זה לא מעניין אותו. אשתי התחננה אלי: "חיים תשב. האוטובוס לא יחכה לך. אני לא רוצה לסטע לבד".

אל תדאגי, אני מבטיח לך שהוא לא יסע. מילה שלי. אני מוסר נפש למען המצווה, ואת תראי שלא אצטער בגלל כך", השבתי לה. הנהג שמעו אותי, התעצבן יותר ואמר: "רק תע. איך שאתה יורד, אני מיד נוסע". "אדוני תפסיק להתעצבן. אני אומר לך, תראה, איך שאתה לא נוסע", אמרתי וירדתי.

מעשיית מצווה לא מפסידים לעולם, חשבתי לעצמי. נכנסתי לאוטובוס הראשון והכרזתי: "למי אבד מפתח של הבית?" כשאני מראה אותו ביד. אף אחד לא ענה. ירדתי מהאוטובוס הראשון ועברתי לאוטובוס שאחריו. גם שם המאבד לא נמצא. כך עברתי שמונה אוטובוסים! אחד אחרי השני, עד שהגעתי לאחרון. נכנסתי ושאלתי שוב. לפתע אדם מבוגר מאוד צעק לי: "תראה לי את המפתח. זה שלי איפה מצאת את המפתח שלי?", שאל בבהלה. סיפרתי לו כי מצאתי אותו באוטובוס מספר 0. הוא נזכר כי בהתחלה עלה לאוטובוס הזה, אבל כשראה שהאוטובוס לא מגיע למקום מגוריו, ירד ועבר לאוטובוס שבו הוא נמצא.

"אין לך מושג, איזה חסד עשית איתי", הזקן אמר, "אני אלמן שמתגורר בירושלים. אין לי משפחה ולא קרובים. אם הייתי מגיע לביתי בלי מפתח, הייתי נשאר זורק ברחוב".

הוא חיבק אותי באושר ואמר: "אני מברך אותך שתמיד כשתאבד דברים – יחזירו לך אותם".

צחקתי בליבי, וכי זו ברכה! הלוואי ולא אאבד בכלל דברים. רצתי מהר למטה לעבר האוטובוס שלי. הייתי

המום – כל האוטובוסים נסעו חוץ מהאוטובוס שלי. הייתי מאושר, לא פספסתי את הנסיעה!

עליתי לאוטובוס, ניגשתי בחיוך לנהג ואמרתי: "חזרתי. אתה רואה? ידעתי שאתה תחכה לי עד שאסיים את המצווה". "יש לך מזל שהזקנה הזאת 'תקעה' אותי פה", הנהג אמר בעצבים ויאוש, כשהוא מצביע לעבר אישה מבוגרת עם סלים שעמדה מולו. התברר, כי בדיוק כשירדתי מהאוטובוס, זקנה מרוקאית עלתה לאוטובוס ואמרה: "אני צריכה לנתניה". הנהג השיב לה: "גברת, זה אוטובוס שנוסע לבני-ברק, לא לנתניה". הזקנה לא ירדה ואמרה: "תקשיב ילד, אתם תחבורה ציבורית ועליכם לשרת את הציבור. אני רוצה לרדת בנתניה".

הנהג התעצבן עליה והורה לה לרדת מיד. היא המשיכה לסרב. גם הפקח שניסה להתערב לא יכל עליה. אמרתי לנהג: "היא נשלחה משמיים לעכב אותך. כעת תראה איך היא תרד". פניתי לזקנה בעדינות והסברתי לה כי אנחנו נוסעים לבני-ברק. כשראיתי שהיא לא מוותרת, נתתי כסף לפקח וביקשתי שיסדר לה נסיעה לנתניה. הפקח ביקש מנהג, שהיה בצפת ונסע לנתניה, שיעבור דרכם. אותו נהג עשה זאת. הזקנה, שראתה כי השגנו לה אוטובוס, הודתה לי מכל הלב וירדה עם הסלים.

רגע לפני שהנהג התחיל לנסוע, יהודי עלה לאוטובוס ושאל: "של מי המזוודה הזאת?". הבטתי בה ונדהמתי: "זה שלי! תפתח אותה".

פתחנו וראינו שם את חפצי עם המפתחות של הבית. "איך זה הגיע אליך?! הרי זה היה בתא המטען?"

הוא השיב: "ירדתי להביא משהו מתא המטען ואני רואה מזוודה על הכביש. כנראה שנפלה מרוב הלחץ". שמחתי וראיתי את ישועות ה'.

כמו שעשיתי מצווה במסירות והחזרתי את המפתח, כך ה' החזיר לי את המפתח שלי!

למה בכתה הטלית?

"וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיָּתָם אֹתוֹ וּזְכָרְתֶּם אֶת כָּל מִצְוֹת ה' וְעִשִּׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִתְּנוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶּם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אֲתֶם זֵנִים אַחֲרֵיהֶם"

הציצית מלווה את האדם מיום הברית (בה מתעטפים לכבודו, הסנדק ואביו ויש הנוהגים שגם המוהל...). ועד יום המיתה בו מוליכים אותו אל הקבר עטוף בטלית.

בציצית טמונה סגולה פלאית – "וּרְאִיָּתָם אֹתוֹ וּזְכָרְתֶּם אֶת כָּל מִצְוֹת ה'" – היא משמשת מעטפת הגנה לשמירה וקיום המצוות.

סיפור, שסיפר הגאון ר' שלום שבדרון זצ"ל:

הוא סיפר שהוא היה בארה"ב, בתקופה שנקראה 'חופש'... בתקופה הזאת כולם נוסעים להרים לחופשה, במשך כחודשיים... והנה יום אחד, הוא עבר ברחובות בורו-פארק, והוא שמע בכי נורא מאחת הדירות. מבלי לחשוב הוא עלה למעלה. הוא מזהה את מקור הככי מאחת הדירות ודופק בחוזקה על הדלת – אף אחד לא עונה לו... בלית ברירה הוא נותן בעיטה לדלת ופורץ פנימה. הוא רץ לראות מהיכן הבכי ומאתר שזה מהארון בחדר השינה. הוא פותח את הארון, והוא מגלה שהטלית בוכה... "טלית בוכה?" – הוא לא מתבלבל ושואל אותה: "טלית, מה יש לך – למה את בוכה?"

אמר לו הטלית – "תשמע, הבעל הבית שלי נסע לחודשיים... לקח איתו מחשב נייד, חולצות, עניבות – הכול הוא לקח... ורק אותי השאיר... אני בוכה, כי נשארתי יחידה בבית וזה פגע בי קשה!"

אמר לו ר' שלום – "טלית יקרה, אל תבכי... יבוא יום שהוא ישאיר הכול, וייקח רק אותך, אל תדאגי..."

מצוות ציצית וסגולותיה

"וְלֹא תתורו אַחֲרַי לְבַבְכֶּם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם"

כתוב בגמ' ברכות (י"ב:) אחרי לבבכם זו מינות, ואחרי עיניכם זו הרהור עבירה - זנות.

ומצוות הציצית מצילה את האדם מעבירות אלו, היאך? התשובה היא: מצוות ציצית מורכבת משני חלקים. א', הבגד, ב', הפתילים.

ומדוע זכו ישראל במצווה זו?

חלק אחד הוא בזכות שם בן נח שכיסה ערוות אביו, ולכן זכו בניו לטלית של מצוה. והחלק השני הוא בזכות אברהם אבינו שלא רצה ליהנות מהמלכים ואמר "מחוט ועד שרוך נעל", לכן זכו בניו לחוט של ציצית.

ומעתה מובן, בזכות שם, זכו בניו ל"אחרי עיניכם", בזכות השתדלותו לכיסוי ערוות אביו, זכו בניו שזכות המצוה מצילה מזנות.

ובזכות אברהם אבינו שהיה גדול המאמינים, זכו בניו למצוה שבזכותה ניצולים ממינות.

"בגיד כשתלוי זתים" - חינוך

והתחזקתם

מהותו של מחנך היא בהעצמת תלמידיו. הוא מעבד נפש חניכיו ונוסך בהם ביטחון עצמי ותחושת מסוגלות, מעודד התנסות ועשייה. הוא מלווה אותם ומחמיא בכל תהליכי התפתחותם - גם מכישלון לומדים, מכל ניסיון מחכימים.

למלמד טוב מאיר פנים לתלמיד על עצם ההשתדלות, ולא על ההצלחה בלבד. הוא הרי מודע שההצלחה בעתיד חייבה אינה פרי ההצלחה בהווה - אלא תוצאה של מוטיבציה וביטחון עצמי, יכולות התמודדות עם הפסד כמו עם נצחון.

הרבי הק' מפאסנצא הי"ד מדגיש בהקדמתו לחוברת התלמידים כי על המלמד לראות בתלמידיו הקטנטנים - 'גדולים' שטרם גדלו, 'בוגרים' שעדיין לא הבשילו. יעביר אליהם תחושת האמון והאמונה, "אתם תגדלו להיות אנשים מוצלחים! גדולים בתורה ויראת שמים". איכות האילן בגדולת תלויה ברמת הטיפוח וההשקעה בשנותיו הראשונות.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יגל"

משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" רח' הנשיאים 3 יבנה בשעה 21:30 שיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

לשני
בית
הכנסת

סרכה והצלה

לכאידור ואסתר שרעבי

זכות השיעור והתהילים שיתברכו ברפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה, ויתגשמו כל משאלותיהם לטובה וירוו נחת ושלווה וברכה והצלחה לכל ילדיהם רפואה לאסתר בת חנה להבדיל לעני עופר שרעבי ז"ל

סרכות ואיחולים

דולב יוני גל'אם

להולדת הבת ניי יה"ר שתגדל כאמנתו שרה רבקה רחל ולאח, תזכו לחופתה ותצליח בכל דרכיה ומעשיה ונחת ושלווה לשמעון וכוכי ישראל אברהם ואילנה גל'אם

סרכה והצלה

דוד ומרים מוסאי

שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות וטובות ושיתגשמו כל משאלותם לטובה וירוו נחת ושלווה מיוצאי חלציהם

כל הישועות והברכות

כ"ה יהודה ואיריס זסימי

שתרמו לסעודה הרביעית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל לרפואתם והצלחת כל ילדיהם שיתברכו בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, אושר ופרנסה טובה, וחיים טובים וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם להבדיל לעני שחי בת שמואל ז"ל

סרכה והצלה

יור' ומרי בללי

שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה לשנים רבות וטובות ושיתגשמו כל משאלותם לטובה ולברכה וירוו נחת ושלווה מיוצאי חלציהם

רפואה שלימה

ליצחק אהרוני

בן זליכה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמי"א אבריו וש"ס"ה גידיו רפואת הנפש ולשנים רבות ורפואה לרעייתו דינה בת חנה

רפואה שלימה

רות מאשי

בת פני הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמי"א אבריו וש"ס"ה גידיו רפואת הנפש ולשנים רבות ורפואה לרעייתו דינה בת חנה

סרכה והצלה

אורן ואפרת פינטו

הקב"ה ישלח להם רפואה שלימה. חפץ ה' בידם יצלח, יראת ה' ועליהם יצץ נזרם ה' יאריך ימיהם בטוב ושנותיהם בנעימים

רפואה שלימה

לשיירי

בת שרה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמי"א אבריו וש"ס"ה גידיו רפואת הנפש ולשנים רבות ורפואה לרעייתו דינה בת חנה

רפואה שלימה

לחלית גמזו

בת חנה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמי"א אבריו וש"ס"ה גידיו רפואת הנפש ולשנים רבות ורפואה לרעייתו דינה בת חנה

רפואה שלימה

לפ"מ ופ"מ

מזל טוב ואיחולים לבניי יוסף וענת זל'אליאן קלמין וטלי בת רובי לנישואין בדין עם הרס יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. "ענני הגוף בענני הגוף דבר נאה ומתקבל" ויוזב במהרה לזוג קדוש בן-ר קיימא

סרכה והצלה

לאביטל

בת חנה שתצליח בכל דרכיה ומעשיה ותזכה לזיווג הגון משרש נשמהטהורה מתוך בריאות, אושר ולשנים רבות טובות ונעימות

רפואה שלימה

לאושר זכור

בן חמדה ואלי הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמי"א אבריו וש"ס"ה גידיו רפואת הנפש ולשנים רבות ורפואה לרעייתו דינה בת חנה

רפואה שלימה

נשדור מוקמות אחרונים

נלסיעה ליום האזכרה של הראשון לציון הרח"ג מרדכי אליהו זצוק"ל א"ה ביום חמישי כד' בסיון 23-06-22 (למנינים) כולל תפילה ב-"קבר רחלי" פרטים: 052-8967411 כל הקודם זוכה 17:00 יציאה מכולל "אור ודרך" יבנה

רפואה שלימה

לע"נ הצנוע והענו

לע"נ הצדק המקובל מרדכי אליהו זצ"ל כ"ה סיון פקידת שנתו שימליץ טוב בעד כל ישראל

רפואה שלימה

לע"נ הצנוע והענו

לע"נ הצדק המקובל מרדכי אליהו זצ"ל כ"ה סיון פקידת שנתו שימליץ טוב בעד כל ישראל

רפואה שלימה

לע"נ הצנוע והענו

לע"נ הצדק המקובל מרדכי אליהו זצ"ל כ"ה סיון פקידת שנתו שימליץ טוב בעד כל ישראל

רפואה שלימה

לע"נ הצנוע והענו

לע"נ הצדק המקובל מרדכי אליהו זצ"ל כ"ה סיון פקידת שנתו שימליץ טוב בעד כל ישראל

רפואה שלימה

לע"נ הצנוע והענו

לע"נ הצדק המקובל מרדכי אליהו זצ"ל כ"ה סיון פקידת שנתו שימליץ טוב בעד כל ישראל

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם - :

שלמה לארי בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרג'י רפאל בן מרים הי"ו שבתי מוסאי בן נהיית הי"ו שמעון בן-יוחאי בן עזי הי"ו רבקה מורנו בת שרה מנב"ת אסתר אהרונ' בת גוהר מנב"ת נהיית ישראל' בת שרה מנב"ת ירחן-רחל בת גיראן מנב"ת מרלית מוסאי בת שמחה מנב"ת

לע"נ יור' זל'אליאן :

לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה זבולון יצחק בן שמחה ז"ל רפאל אלביליה בן שמחה ז"ל שלמה בעוז בן זארי ז"ל אברהם מסעוד לוי בן חיים ז"ל יואב אליהו בן יעל ז"ל רחל עמרני בת זולכיה ז"ל בבאי מוסאי בן אברהם וזולכיה ז"ל